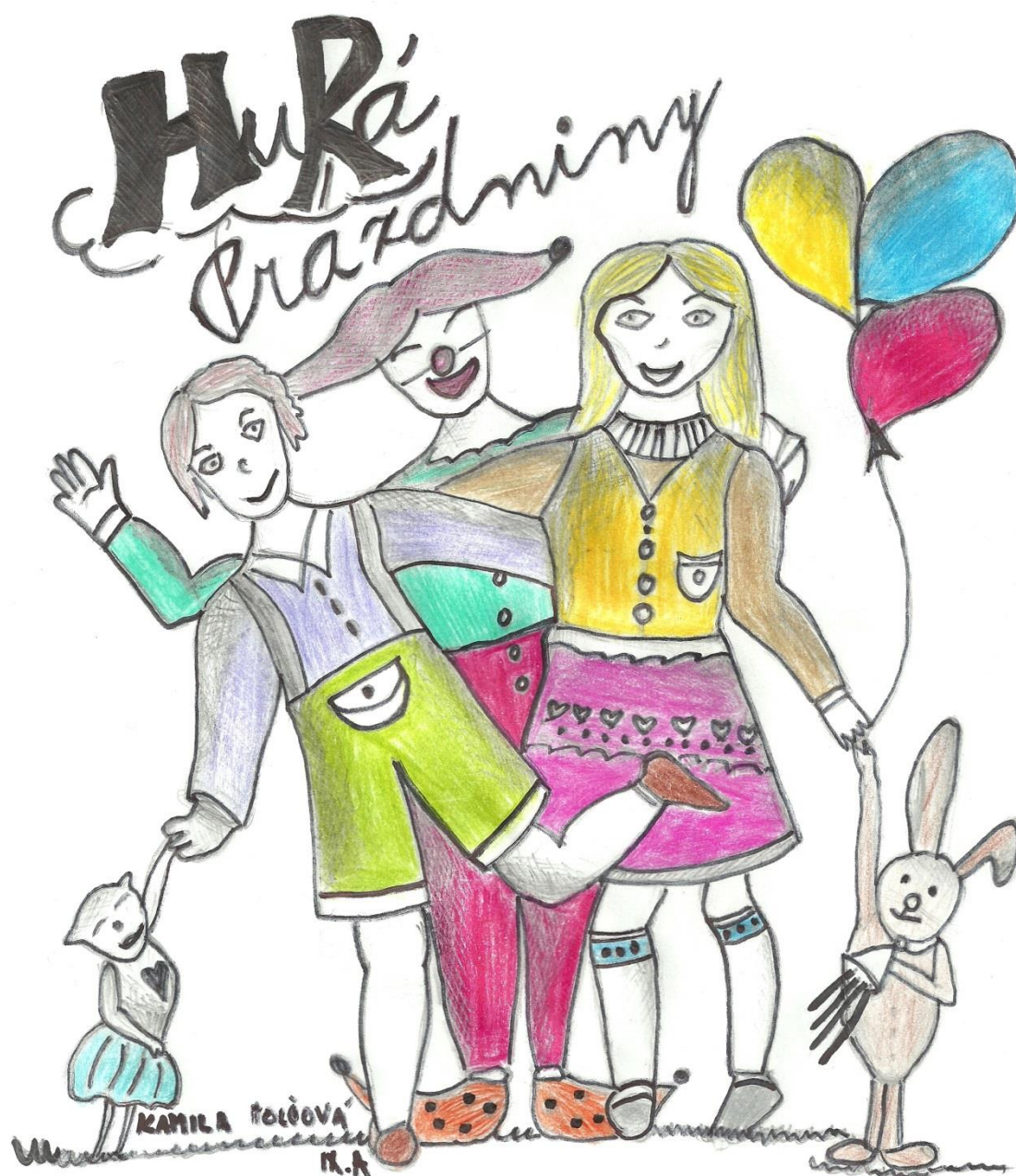

Pramienok

ČASOPIS PRE MALÝCH I VEĽKÝCH

VYDÁVA ZŠ s MŠ, POD PAPIERŇOU 1, BARDEJOV

Editoriál

foto: archív I. Tipulovej

Čas letí rýchlo. Míňa sa deň za dňom, striedajú sa týždne, ba aj mesiace, pribúdajú roky. Aj nám deviatakom, skoro nebadane, ubehli roky školskej dochádzky na základnej škole. Nastáva čas zmeny, rozlúčky, no aj očakávania do budúcnosti.

Svoj posledný príspevok do nášho školského časopisu som začala možno trochu netradične, filozoficky. Chcem upozorniť na rýchlosť plynutia času, kolobeh života.

Rýchlo nám ubehli školské roky, ani sme sa nenazdali a je tu koniec školskej dochádzky na základnej škole, pre nás deviatakov. Slniečko nám nenápadne svojou silou oznamuje, že sa blížia, pre nás žiakov, krásne a očakávané prázdniny plné jeho lúčov a tepla. V hlavách sa nám už premietajú predstavy o tom, ako sa kúpeme, bicyklujeme, stanujeme, sedíme pri ohníku a opekáme. Robíme si plány na výlety a dovolenky doma, u starých rodičov alebo až za hranicami pri mori.

No skôr než to bude reálne a skutočné, musíme ešte zabráť a popracovať na výsledkoch nášho celoročného úsilia. Aby sa naše predstavy naplnili a mohli sme ich počas prázdnin pokojne prežiť, to záleží aj od nášho vysvedčenia.

No a počas krásnych voľných letných dní, ak sa predsa len niekedy budete nudieť, vhodným spoločníkom vám môže byť aj náš Pramienok.

Nájdete v ňom veľa pekných príbehov, básničiek a iných literárnych prác z pera našich žiakov. V tomto čísle sú takisto tradičné rubriky ako tajničky, sudoku, vtipy, rébusy, no aj spomienky na uskutočnené školské akcie. A že ich bolo dosť, je vidieť na počte strán časopisu. Iste budete so mnou všetci súhlasiť, že sme si ich dosýta užili. My deviataci sme sa zároveň pripravovali na monitor a prijímacie skúšky. Našťastie to už máme za sebou ☺. Teraz sa už len musíme rozhodnúť, na akú strednú školu chceme ísť. Je to veľmi ťažké rozhodnutie. No verím, že sa rozhodneme správne. Zároveň sa s vami lúčim, keďže opúšťam brány tejto školy.

V mene redakčnej rady vám prajem, aby ste posledný mesiac školského roka prežili čo najpríjemnejšie. Samozrejme, aby vaše vysvedčenia boli čo najlepšie a vy aj vaši rodičia ste s nimi boli spokojní. No a potom hurá na prázdniny plniť si svoje sny a predstavy.

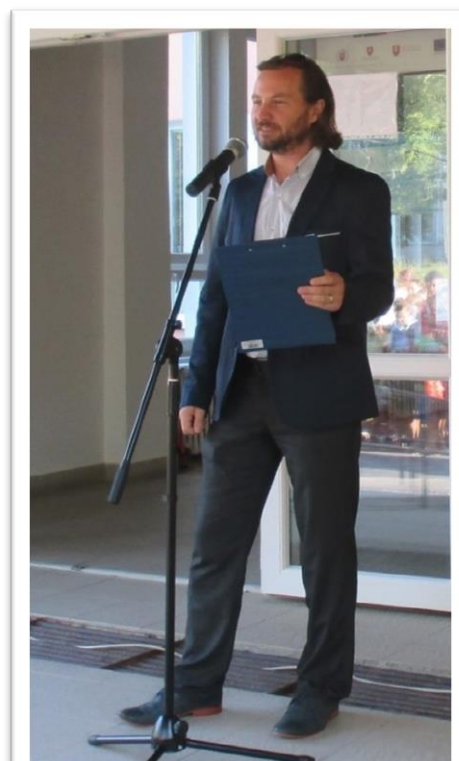
Krásne letné prázdniny plné oddychu vám praje **Ivana Tipulová, IX.A**

Rozhovor s . . .

PaedDr. Jánom Lazorom **riaditeľom školy**

1.) Ako hodnotíte uplynulé obdobie vo funkcii riaditeľa

R: Ak človek hodnotí svoju vlastnú prácu, často na to potrebuje poznať názor iných. V mojom prípade je to kolektív učiteľov, kolegov, ale aj vás, žiakov našej školy a vašich rodičov. Tieto názory, postoje vyhodnocujem nielen vo vzťahu ku mne, ako k osobe, ale hlavne postoje a vzťahy ku škole. Mojim hlavným práním a cieľom pri nástupe na túto školu bolo, aby si naša škola opäť získala dôveru rodičov a žiakov sídliska Družba a prilahlých ulíc a obcí nášho školského obvodu. Chcel som dosiahnuť, aby bol každý z nás hrdý na to, že študuje alebo aj pracuje na Základnej škole s materskou školou Pod Papierňou 1 - na „VI. ZŠ na Družbe“. Je to pekná mestská časť, kde sa každým rokom zlepšuje život a pribúda mladých rodín. A naša škola sa snaží túto kvalitu života potvrdzovať. Sme jednou z najmodernejších škôl na území mesta. Ako jediní vy, žiaci našej školy máte k dispozícii ETK (elektronickú triednu knihu), prostredníctvom ktorej sa jednoduchšie dostanete k potrebným informáciám. Naša škola rozbehla mnoho projektov, ktoré denne zlepšujú vaše podmienky na učenie, vzdelávanie a dostupnosť k informáciám. Zriadením CVČ

PaedDr. Ján Lazor, foto: archív školy

pri našej škole máte širokú paletu mimoškolských záujmových aktivít. Organizujeme výcviky - lyžiarsky/snowboard, plavecký, škola v prírode a poznávacie výlety, čo je náročná práca, no prináša nám to radosť a potešenie. Takže odpoveď na otázku je vo vašich odpovediach a v odpovediach širokej verejnosti. Svoju prácu vnímam ako službu, na konci ktorej by mala byť spokojnosť nás všetkých.

2.) Ako hodnotíte známky žiakov a známkovanie?

Známky, ako klasický a štandardný systém hodnotenia je mi dôverne známy nielen z pozície učiteľa, ale spomínam si na neho zo žiackych a študentských čias. Známky vo mne vyvolávali pocit zodpovednosti, no

niekedy strachu a obáv. Spokojnosť so známkami by ste mali vyjadriť vy vo vzťahu k sebe samým a rodičom. Vaše známky by mali vyjadrovať čo najpresnejšie vašu celoročnú prácu a úsilie. Som zase aj toho názoru, že každá známka by mala byť podložená aj slovným vysvetlením prípadne spresnením. Prosím vás však o to, aby ste známky brali ako vyjadrenie stavu na zlepšovanie a nie hranicu, ktorá vás niekde radí. Aj v minulosti bývali žiaci s lepšími známkami a horšími známkami, no každý z nich sa mohol stať dobrým a príkladným človekom pre svoje okolie. Buďte takíto aj vy a staňte sa príkladom pre svojich mladších spolužiakov a kamarátov. Hľadajte v sebe a aj známkach kladné stránky a dávajte si ciele dosiahnuteľné, ale aj možno nereálne, za ktorými budete môcť ísť. Plňte si sny, pretože sny menia náš svet.

3.) Aké sú Vaše plány do budúcnosti?

Plánov do budúcnosti mám mnoho. Mám veľa osobných a súkromných plánov a predsavzatí, ktoré vo väčšine súvisia s mojou rodinou. Ako väčšina „dospelákov“ si dávam za cieľ nájsť si čas na svoje záľuby a koničky, medzi ktoré patria hudba resp. moje gitary, na ktoré mi neostáva čas, skladanie piesní, maľovanie, športy, cestovanie, práce na chate a záhrade a mnoho ďalšieho. V poslednom čase dávam prednosť plánom, ktoré súvisia s našou školou. Ako všetci vidíte, škola je veľký kolos, ktorý potrebuje pravidelnú starostlivosť a pri našich plánoch potrebuje aj odovzdanosť celého človeka.

4.) Aké sú Vaše plány na letné prázdniny?

Letné prázdniny plánujem tráviť na Slovensku. Chceme cestovať po Slovensku, spoznať regióny našej vlasti, hlbšie kultúru a históriu. Mojou povinnosťou aj počas prázdnin bude nazrieť do školy a skontrolovať ju, pretože prázdniny sú čas na prípravu na ďalší školský rok.

5.) Aké zmeny plánujete v nasledujúcich obdobiach?

Neviem presne, čo sa pod touto otázkou myslí, ale odpoviem, že škola je „živý organizmus“, ktorý sa mení stále. Stále tu prichádzajú noví žiaci a odchádzajú absolventi, menia sa zamestnanci a prúdi to ako krv v tele človeka. Budova je takou kostrou, ktorá drží po kope svaly a tými sú naši učitelia, ktorí ju poháňajú dopredu. Ja by som si prial, aby celý tento organizmus bol zdravý, aby nám nechýbala krv, mali sme zdravé kosti a silné svalstvo. Ja sa budem starať, ako lekár o pacienta, aby ak budeme potrebovať pomoc, tak ju poskytol a ošetril rany v prípade potreby.

6.) A na záver....

Prajem vám, aby vaše prázdniny boli časom relaxu, oddychu a načerpaním nových síl a energie na ďalší školský rok. Naším deviatakom prajem úspešný štart na stredných školách, ktoré si vybrali a dúfam, že budú robiť dobré meno našej škole a radi sa budú vracat' k nám, k svojim učiteľom, kamarátom, spolužiakom.

Ďakujeme za rozhovor a aj my, žiaci školy, Vám prajeme krásne a pokojné leto, mnoho zážitkov a teplých slnečných dní.

T.Matejová a F.Zlacký, VI.A

Literárne súťaže :

Hviezdoslavov Kubín –škol. a okr. kolo

A.Kučeravá, IX.A- 3.miesto

E.Krukár, VII.A, cena poroty

-Ars poetika- prednes ruskej poézie a prózy

A.Kučeravá, IX.A- 1.miesto

-„Múdra príroda“- celoslovenská literárna súťaž – 2 práce

-„Mladý spisovateľ“- okresné kolo

Ľuboš Krukár, VIII.A- 1.miesto-staršia kat.

Timea Matejová, VI.A-1.miesto-mladšia kat.

A.Kopčák, II.A, P.Dančišinová, IV.A-účasť

-„Ochrana pred požiarimi“- odoslaná práca

-„Poľovníci očami detí“- lit. súťaž-

T.Matejová, D, Syrovátka, VI.A- účasť

-„Anglich Star“- medzinárodná súťaž

v anglickom jazyku

-Shakespeare´s Day- prednes anglickej poézie

Výtvarné a umelecké súťaže :

- Slávik Slovenska 2016 – školské kolo, účasť

na okresnom kole: E.Mezeiová, III.A

P.Ceľuch, VI.A, M.Ceľuch, IX.A

-„Poľovníci a príroda očami detí“-

vytv.súťaž -P.Dančišinová, IV.A-1.miesto,

P.Slimák, II.A-2.miesto

-„Hasiči budúcnosti očami detí“-T.Matejová,

Z.Doicearová, V.Benko, VI.A- účasť

- „15 rokov TV JOJ- T.Matejová,

Z.Doicearová, M.Kmec, J.Kopčák, VI.A- účasť

-„Mladý kaderník“- účasť

Výstavy v areáli školy :

Historické predmety, Historické dopravné prostriedky, Tekvicoví panáci, Bardejov – moje mesto, Ikebany, Marec mesiac knihy“ Veľkonočná výstava, Deň Zeme, Veľkonočné pohľadníc v angličtine, Regióny Slovenska, História Bardejova- pracovné listy žiakov, Stredoveké námestia, II.sv.vojna,

Kultúrne akcie:

- „Kutuzov a napoleonské vojny“-vystava

v poľsko-slovenskom dome

-Vianočný koncert žiakov ZUŠ Vileca

- „India, perla Orientu“- interaktívne,

projektové vyučovanie

-„Urazený ypilón“- aktivita pre 2.-4.roč

v Okresnej knižnici D.Gutgesela

-„Danka a Janka“- divadelné predstavenie

v ZUŠ Vileca

- „Otváranie fontán a stavanie mája“ – 1.A

Besedy:

-Zubná hygiena-1.-4.roč-MUDr.Šamudovská

-Deň vody“ –p.Lenártová

-Netradičná hodina prírodovedy“- beseda

o holuboch p.Evinová, III.A

Rozhlasové relácie – k dôležitým udalostiam

a medzinárodným dňom. Témy: Zdravá

výživa, Deň bez fajčenia, Kŕmenie vtákov

v zime, Požiarna ochrana, Drogy, AIDS a

HIV, Mikuláš, Voda, Chrípka a jej prevencia,

MDŽ, Deň narcisov, Unicef a Týždeň

modrého gombíka, Oslobodenie Bardejova,

Deň Zeme, Deň vtáctva, Marec mesiac knihy,

Mesiac ochrany prírody a vodných zdrojov,

Deň učiteľov, Deň matiek, Valentín,

Šikanovanie, Mládež a kriminalita, Svetový

deň Červeného kríža, Koniec II.sv. vojny

Exkurzie a výlety:

-Deň otvorených dverí na všetkých stredných školách v meste

-Exkurzia do Steelparku v Košiciach

- Školské výlety: - Po stopách SNP

a II.sv.vojny- Dukla, Svidník

-Technické múzeum Košice,

-Čistička odpadových vôd v BNV, IX.A

Športové aktivity:

-„Basketbal“ –

chlapci –2.miesto – okr.kolo,

-„Basketbal“ –

dievčatá –6.miesto

– okr.kolo

-„Malý futbal“ –

5.miesto- okr.kolo

-„Streetball- chlapci- 1.miesto- okr. kolo

-„Streetball- dievčatá-účasť- okr. kolo

-„Strelecká liga – 3.kolá- M. Polča, VI.A,

P.Pangrác, VIII.A, P.Kmec, VII.A, J.Benko, VII.A

-„Atletika starší žiaci“- okr.kolo- 5.miesto

- „Mestská plavecká liga“

- Plávanie – celá škola

-„Malý futbal starších žiakov“- účasť

-Futbal mladší žiaci“-

„Futbal –Donald Cup –

- Korčuľovanie na zimnom štadióne

-Lyžiarsky a snoubordový výcvik – 7.ročník

- Prváci na Magure- turistický výstup

- Turistický výstup na Zborovský hrad

Výsledky niektorých školských súťaží

Jarný zber papiera

Spolu sa nazberalo 4243 kg

Najlepší zberači jednotlivci:

1. miesto-	K. Gregová, IV. A	613 kg
2. miesto-	L. Kvočáková, III. A	489 kg
3. miesto-	L. Soroková, III. A	441 kg
4. miesto-	F. Mihalenko, IV. A	343 kg
5. miesto-	M. Polčin, I.A	214 kg
6. miesto-	F. Fedorš, I.A	202 kg
7. miesto-	S. Peľák, I.A	141 kg
8. miesto-	A. Kučeravá, IX. A	114 kg
9. miesto-	A. Soroka, II. A	110 kg
10. miesto-	D. Prachárová, I.A	86 kg

Najlepšie triedy:

1. miesto	III. A	1194 kg
2. miesto	IV. A	1113 kg
3. miesto	I. A	1024 kg
4. miesto	V. A	210 kg
5. miesto	II. A	185 kg
6. miesto	VI. A	145 kg
7. miesto	VII. A	134 kg
8. miesto	IX. A	123 kg
9. miesto	VIII. A	69 kg
10. miesto	VII.B-IX. B	6 kg

Súťaž so spoločnosťou Agro Milk SABI :

Zber viečok SABI :

1.miesto:	Radovan Klimek, I.A –	629 ks
2.miesto:	Petra Kopčáková, II.A –	487 ks
3.miesto:	Filip Fedorš, I.A –	368 ks
4.miesto:	Marek Mizerák, VII.A –	354 ks
5.miesto:	Lucia Kvočáková, III.A –	344 ks
6.miesto:	Oliver Pangrác, II.A –	331 ks
7.miesto:	Jakub Pangrác, V.A –	278 ks
8.miesto:	Martin Kačmár V.A –	222 ks

9.miesto:	Richard Šalata V.A –	168 ks
10.miesto:	Patrik Ceľuch, VI.A	147 ks
11.miesto:	Dominika Kunecová, V.A –	101 ks
12.miesto:	Lukáš Lazor, V.A –	100 ks
13.miesto:	Dávid Bohinský, I.A -	89 ks

Zber tetrapakov SABI :

1.miesto:	Jakub Kopčák, VI.A –	142 ks
-----------	----------------------	--------

Hymna SABI: pieseň „Pozri SABI“

VI.A – Filip Zlacky, Noemi Evinová,
Zuzana Doiceárová, Patrik Ceľuch

Súťaž: „Zbierame baterky“ naj... zberači

1.miesto:	Emma Reviľáková, VII.A-	26 kg
2.miesto:	Stanislav Soroka, V.A-	24 kg
3.miesto:	Alexandra Šuťáková, V.A-	17 kg
4.miesto:	Jakub Benko, VII.A-	15 kg
5.miesto:	Daniel Kašprišin, V.A-	14 kg
6.miesto:	Anna Kučeravá, IX.A-	6 kg

4. ročník školskej plaveckej ligy finále

Disciplína: 25 m kraul

2. miesto-	Katarína Adamčová, III.A,
3.miesto -	Petronela Dančišinová, IV.A

Disciplína: 25 m znak

1.miesto -	Petronela Dančišinová, IV.A
------------	-----------------------------

Za celkový počet získaných medailí

Sofia Bohinská, V.A -3.miesto,

Recykluj a vyhraj!

„Pozri Sabi“

(*text víťaznej piesne*)

1. Pozri, čo pre teba mám, usmej sa na chvíľu,
jogurt **SABI** rád ti dám, ten ti dodá silu.
Integráčik otváram a viečka z neho zbieram,
aj syr **SABI** rád ja mám a o tom teraz spievam.

Refrén: SABI mám rád, splnil sa nám sen.

Viečka zbieram, na **integráciu** chcem.

SABI je fajn, to snáď každý vie.

Do **Milk-Agra** kúpiť ho pôjdem.

2. Tak si jogurt SABI daj, **recykluj a vyhraj**.
do súťaží sa zapájaj a viečka s nami zbieraj.
Pozri, čo pre teba mám, skvelý Sabináčik.

Deťom ja tým pomáham, nie je v tom žiaden háčik.

žiaci VI.A triedy, ZŠ s MŠ Pod Papierňou 1, Bardejov

Zuzana Doicearová, Patrik Ceľuch,

Filip Zlacký a Noemi Evinová

V nahrávacom štúdiu

fotografie : archív školy

Majáles open air Družba 2016

Vystúpenie škôlkarov pre mamičky

Pri škole sa deti hrajú takmer každý deň
a raz z dverí vyšiel aj náš pán riaditeľ.

Vymyslel si nový sviatok,
Majáles ho nazval
a celé sídlisko naň pozval.

Pozvi aj ty každého, koho chceš,
určite sa dobre nasmeješ.

Aktivita, klobásky, tombola,
to sa bude točiť dokola.

Popoludnie bude dobré,
dážď neskálí nebo modré.

Učiteľky prídu aj v sobotu,
neplánujú žiadnu inú robotu.
Tak vás všetkých pozývame
a možno vám aj zaspievame.

Filip Zlacký, VI. A

... a teraz rýchlo k svojej mame

Na strelnici

Kapitán víťazného futbalového družstva

Naše gymnastky

Medailisti

fotografie: archív školy

Do tretice všetko dobré. Toto porekadlo úplne vystihuje atmosféru 3. ročníka Majálesu open air Družba, ktorý aj tento rok organizovala ZŠ s MŠ Pod Papierňou 1 v Bardejove. V nedeľu 15. mája v popoludňajších hodinách sa určený priestor – multifunkčné ihrisko a priestory školy zaplnili návštevníkmi podujatia. Po predchádzajúcej daždivej sobote mnohé rozpačité tváre prezrádzali určité pochybnosti o priaznivom počasí. Všetko nakoniec dobre dopadlo a Majáles 2016 bol bez dažďa.

Každá takáto akcia býva slávnostne otvorená, náš Majáles sa začal príhovorom riaditeľa školy PaedDr. Jána Lazora, ktorý privítal všetkých prítomných, poprial veľa zábavy, súťažiacim veľa šťastia a množstvo krásnych zážitkov. Potom už nasledovalo vypustenie balónov od našich najmenších, detí materskej školy, ktoré takto vyjadrili svoje poďakovania mamičkám a aj takouto formou si pripomenuli Deň matiek. Dramatický let balónov vystriedali tance, piesne a básničky mamičkám. Škôlkari sa veru nezľakli divákov a predviedli všetkým pekný a milý kultúrny zážitok. Odmenené boli všetky mamky, každý žiak školy si našiel tú svoju a obdaroval ju krásnym kvietkom. Tento moment bol plný emócií a nejednej mamke sa objavila v oku slzička dojatia a šťastia. Po skončení tohto programu dostali žiaci kartičky so súťažnými disciplínami a išlo sa pretekať. Organizátori športovo – zábavného

podujatia pripravili pre žiakov športové aktivity, v ktorých žiaci zbierali dôležité body. K tým najzaujímavejším patril napr. florbalový úder, člnkový beh, či strelba zo vzduchovky. Hlavnou časťou majálesovej zábavy bol futbalový turnaj o putovný pohár školy, v ktorom bojovali o víťazstvo žiaci sídliska Družba, ale aj z iných častí mesta. A tak sa strelali góly, chodilo sa na plastových vedierkach, behalo aj skákalo. To všetko sa dialo pri veselých pesničkách najlepšieho detského dídžeja Bobra z Boborlandu a jeho krásnych asistentiek. Nechýbali ani stánky s občerstvením, kde si všetci účastníci Majálesu mohli pochutnať na pečenej klobáske, varenej kukurici, cukrovej vate, popcornu a iných voňavých pochúťkach. Najväčšie napätie panovalo počas žrebovania Tomboly, veď kto by nechcel tričko s logom Majálesu, poukaz na pizzu Sabaraka, pizzu Panda expres alebo pečenú klobásku a mnoho ďalších zaujímavých cien. Záver podujatia patril opäť pochúťke v podobe zmrzliny, ktorú žiakom podávali učitelia ZŠ s MŠ Pod Papierňou - školy najspokojnejších rodičov a žiakov. Organizátori Majálesu aj touto cestou vyjadrujú svoje poďakovanie všetkým sponzorom, pedagógom, súťažiacim a všetkým návštevníkom, ktorí svojou účasťou prispeli k zdarnému priebehu podujatia. Spolu s vami sa tešíme na ďalší ročník – Majáles open air Družba 2017.

Mgr. Iveta Gočová - Benková

Olympiáda Majálesu 2016- vyhodnotenie

1.Krok sem, krok tam – 59 súťažiacich

1. Matejová Timea – VI.A
2. Benka Vladimír - VI.A
3. Patkaň Andrej

2.Florbalový úder – 66 súťažiacich

1. Billá Ľudmila – VII.A
2. Ivančo Gabriel
3. Zuščin Jakub

3.Upratovačka – 62 súťažiacich

1. Bednár Tobias
2. Šimičeková Klaudia
3. Slimak Patrik – II.A

4.Rýchle vrece – 53 súťažiacich

1. Pangrác Pavol – VIII.A
2. Rozsypaný Samuel
3. Litavcová Lívia

5.Kocka – 59 súťažiacich

1. Kmec Matúš – VI.A
2. Német Dávid – V.A
3. Zlacký Filip – VI.A

6.Člnkový beh – 61 súťažiacich

1. Sliva Samuel
2. Kopčák Jakub – VI.A
3. Makeľ Róbert – V.A

7.Strelba zo vzduchovky – 24 súťažiacich

1. Darak Lukáš
2. Kanaloš Jozef
3. Lenárt Samuel – IX.A

Mgr. A.Dubovecký, hlavný rozhodca

Charitatívne zbierky

DEŇ NARCISOV

Apríl je pre nás mimoriadny mesiac, pretože počas neho už niekoľko rokov získavame finančné prostriedky, ktoré nám umožňujú pomáhať pacientom, ich rodinám a všetkým, ktorí sa na nás obracajú s prosbou

o pomoc počas celého roka. Aj tento rok sme boli dobrovoľníkmi pre dobrú vec...

Kampaň sme začali už 14.4.2016, t.j. vo štvrtok rozhlasovou reláciou, v ktorej už tradične sme pripomenuli problematiku boja proti rakovine a oslovili sme zamestnancov a žiakov našej školy o finančnú podporu.

V piatok 15.4. už od rána aktivisti z VIII.A triedy – Sabína Balamutová a Jakub Tipul začali so zbierkou nielen v interiéroch našej školy a materskej školy, ale aj v Spojenej špeciálnej škole Pod Papierňou a v blízkom okolí. Neostali chladní ani obyvatelia sídliska. Dôkazom je aj vyzbieraná čiastka vo výške 175,75 eur. Celá akcia mala pokojný a úspešný priebeh.

Teší nás, že sme opäť prispeli na dobrú vec a naše deti sa učia pomáhať tam, kde je to potrebné.

Na záver sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa zúčastnili zbierky – Deň narcisov – za výbornú spoluprácu a zodpovedný prístup k tejto významnej udalosti. Tešíme sa opäť na

21.ročník celoslovenskej zbierky Deň narcisov v roku 2017.

Mgr.A.Fedorková

TÝŽDEŇ MODRÉHO GOMBÍKA

Do zbierky TMG 2016 sme sa ako škola zapojili už po druhýkrát. Výnos tohtoročnej zbierky bol na **základnej škole spolu 182,56 eur a na materskej škole 24,25 eur.**

A ako celý týždeň prebiehal? Hneď v pondelok odznela v školskom rozhlase rozhlasová relácia o UNICEF-e, jeho úlohách a cieľoch v roku 2016, samozrejme o Mauritanii a živote detí v tejto krajine. Na záver si žiaci vypočuli nahrávku úryvku z denníka Malali, dievčaťa, ktoré bojovalo za

vzdelávanie dievčat v moslimských krajinách a bolo postrelené Talibanom. Za svoju prácu získalo Nobelovú cenu za mier.

No a potom sa už rozbehol samotný Týždeň modrého gombíka so všetkými akciami, ktoré sme si v jednotlivých triedach pripravili.

Tí najmenší, žiaci 1.-3. ročníka svoj čas a energiu venovali kresleniu a vytváraniu modrých gombíkov. Popri tejto tvorivej práci

prebiehali dialógy s vyučujúcimi o živote detí v iných krajinách, o živote detí v Mauritánii, no

a samozrejme aj o nevyhnutnosti pomoci takýmto deťom, ale aj o potrebe pomáhať komukoľvek. Prváci si vymysleli a zahrali hru v kruhu s názvom: „Gombík, gombíček, pomocníček ... Naši štvrtáci si pripravili Bazár, do ktorého už počas celého roka prinášali rôzne predmety, ktoré teraz predávali za symbolické ceny spolužiakom. Výťažok z tohto Bazára, celkom **90,02 eur** je súčasťou našej celoškolskej vyzbieranej sumy.

Žiaci druhého stupňa triednické hodiny v tomto týždni venovali práve tejto problematike. Pozreli si videá, viedli dialógy o tejto téme,

diskutovali o živote u nás a vo svete. Takisto si vyzdobili triedy modrými gombíkmi.

Dve triedy VI.A a VIII.A sa zapojili do lúštenia

tajničky. Určite to nebolo ľahké, no sú to naše „Unicef- múdre hlavičky“, a tajničku vylúštili. Najväčší podiel na jej vylúštení mal Ľuboš Krukár z VIII.A a Zuzana Doicearová zo VI. A. Z UNICEFu sme dostali veľké poďakovanie, za všetky právne vylúštené čiastkové slová. Konečné znenie tajničky je „**Slovenský výbor pre UNICEF**“. Hľadanie odpovedí vôbec nebolo jednoduché. Žiaci využívali informácie z prezentácií k TMG2016, ďalšie informácie mali z hodín geografie a biológie, iné si „vygooglili“ na internete, no museli surfovať aj po anglických stránkach.

Naši literáti mali potrebu položiť pár svojich myšlienok aj na papier, zamyslieť sa a porovnať náš život so životom v iných krajinách. Prácu Vanesy Prokešovej, zo VII.A si môžete hneď aj prečítať.

Myslíme si, že sme prežili pekný a zaujímavý týždeň v duchu humanity a pomoci iným. Názory a postoje, ktoré boli odprezentované počas tohto týždňa učiteľmi, ale aj samotnými žiakmi sa určite zapíšu do srdca mnohých našich žiakov, aj tých, ktorí to doteraz možno takto necítili a nerozmýšľali.

Mgr. Viera Ded'ová,

Mladý spisovateľ

vít'azné práce okresnej súťaže

Môj prvý veľký prípad

„To nie“, skríkla som, keď som v bratovej izbe našla svoje veci. Bola som si stopercentne istá, že mi ich ukradol. „No toto si teda poriadne odskáče“, pomyslela som si. A v duchu som si predstavovala, ako ho pekne nabonzujem mame. Nestihla som pokračovať vo svojich pomstychtivých plánoch, pretože sa práve otvárali vchodové dvere. Môj brat sa vracal domov. „Čo teraz? Musím zdrhnúť“, preblesklo mi hlavou. Bratova izba bola totiž pre mňa zakázaným územím, kam som v jeho neprítomnosti nemohla ani len nos strčiť. Rýchlo som sa skryla do skrine a cez maličkú dierku som pozorovala, čo sa bude diať. Ani by ste neverili, koho si so sebou privliekol. Nejakú divnú „slečnu“, vysokú, načančanú, jedným slovom „pipinu“, ktorá sa tvárila veľmi podozrivo. „Keby o tom vedela mama“, pomyslela som si. Keď brat na chvíľu vypadol z izby, milá slečna sa mu začala hrabať v bunde, ukradla mu mobil. Ale nie, pozrimeže, SIM – ku vybrala. „Hmmm, mohla by som ju začať sledovať“, okamžite mi napadla táto myšlienka. Milá slečna už bola práve na odchode, brat ju išiel odprevadiť k dverám a ja som sa mohla konečne nepozorovane odpratať do svojej izby. Len čo sa za slečnou zabuchli dvere, šla som za ňou. Uvidela som, ako sa hneď za rohom rozpráva s divným chlapcom a pritom sa držali za ruky. No páni, to je zaujímavé. Sledovala som ju ďalej, o chvíľu sa pridala k nejakej bande, bolo vidno, že tá slečna k nim patrila. Všetci spolu došli k blízkej predajni s potravinami, ktorá sa nachádzala

neďaleko nášho bytu. Rozhodla som sa, že pôjdem za nimi, no keď som otvorila dvere, vyrútili sa na mňa rýchlosťou vlaku, takmer ma zrazili k zemi. Bolo mi jasné, že niečo ukradli. Jeden z tých chlapcov v tej rýchlosti spadol, chcela som ho zadržať, tak som naňho skočila, strhla som mu kapucňu z hlavy a zistila som niečo, čo by som vedieť nechcela. Bol to môj brat. Odkiaľ sa tu vzal? „Robo, ty?“, vypúliť som naňho oči. „Nerozumiem tomu, ty kradneš? Ak áno, tak idem hneď za mamou a poviem jej to.“ „Čo je teba do toho?“, odvrkol mi. Bežala som domov, celou cestou som si uvedomovala, že to bude obrovský príser, z ktorého sa Robo len tak ľahko nevylíže. Aj bol. Naši rázne zakročili. Robo je úplne odstrihnutý od sveta, je strážený ako v najprísnejšej väznici. Myslím, že potrvá ešte veľmi dlho, kým to u nás bude tak ako predtým. Aj mne sa ušlo, som už 3 týždne bez WIFI, katastrofa. No na druhej strane som rada, že sa to prevalilo, veď ktovie, čo by bolo s bratom ďalej. Som na seba aj trochu pyšná, vyriešila som svoj prvý veľký prípad.

Totíž, aby ste rozumeli. Mojm najväčším snom je stať sa kriminálnou vyšetrovatelkou. Odmalička som riešila všetky záhady vo svojom okolí a väčšinou úspešne. Pravda, na mojej ceste za vyriešením prípadu bolo aj zopár trapasov, keď mi moja logická dedukcia nevyšla, ale to je už dávno premlčané. Urobím všetko preto, aby sa mi môj sen splnil, uvidíte, budete o mne ešte počuť.

Timea Matejová, VI. A

Denník Miloslava

14.3. Miloslav, och nie také hlúpe meno prečo mi nemohli dať rodičia normálne napr.

DUNKLEOSTER to meno sa mi páči.

Len tak mimochodom už mám 15 to znamená, že môžem (vlastne musím) ísť na výpravu. Ideme traja plus nejaký dozor – asi náčelník nášho kmeňa. Ten už bol na výprave asi milión krát. Musím končiť.

15.3. Aby ste boli v obraze. V našom svete, to jest kraj hlavného náčelníka Huguru, sa živíme teda väčšina z nás sa živí zabíjaním potvoriek, vlastne skôr potvor ako šarkan¹ striga, mantichora – a tí najlepší si trúfajú aj na hydry. Delíme sa na tri krajiny, mená sú podľa hlavných náčelníkov – napr. Huguru, Barnelov, Janker. U zvyšných náčelníkov príšery nežijú. U nás sa to delí do kmeňov – zase podľa mien náčelníkov.

Potom sú aj takí naivní hlupáci, čo veria na draky... pche. ^{1) Príloha s opisom na konci}

16.3 O dva dni... JUCHÚ

18.3. Jáj... prvá noc pod holým nebom. No opíšem výpravu JA, THUMBERK, IRRITAOR som najmladší. Zatiaľ sme nenarazili na žiadne problémy vrátane jednej malej strigy. Bola trochu drzá, ale o pár minút aj tak odišla (Bola na vrchole stromu, inak by ju moji spoločníci dali dole) potom sme šli okolo nory hydry, ale hydra asi spala. Som uťahaný, dobrú...

19.3. Ja som taký vôl. Stratil som sa. Som mimo hru a to doslova. Blúdím tu ako postrelený pes a nemám kam pichnúť nos. Ale ja sa domov nevrátim, ja ten týždeň v tom lese budem. Nič som zatiaľ také nevidel – žiadne nory, alebo dutiny – nič ako by to tu bolo celkom vymreté. Akurát ako tu sedím a píšem, vidím hore na kopcoch dosť veľkú jaskyňu. Nič to, pôjdem tam, aspoň sa ubytujem. Super pľac, sa musím pochváliť, je to tu super, dokonca tu už niekto bol, je tu ohnisko. Možno to miesto poznajú a vrátia sa po mňa. Budem tu čakať.

20.3. Ách práve som prišiel z rybačky – v ruksaku mi ostali ešte nejaké červy, a iducu nás učili vyrobiť. Zatiaľ tu neprišli. Neviem ako dlho budem čakať.

21.3. Len len, že som utiekol. Je tam celý môj ruksak. Aby som vám to vysvetlil už sa môžem pochváliť, že odteraz som poverčivejší. Ale ako som mal vedieť, že tam má ohnisko DRAK. NAŠTASTIE mám pri sebe môj verný palcát. Idem dnu...

Ja mám ho, ten ruksak, ale drak- tak ten mi utiekol... a moja ruka s ním. Našťastie ľavá – ak sa to dá nazvať šťastie. Ako by nestačilo mám zlomenú nohu. Bol to hrozný súboj a ja k tomu som ešte úplne ľavý, krivý, slepý atď. Proste som nešikovný. No ale tento súboj bol výnimkou. Bil som hlava - nehlava a nakoniec ma švacol chvostom – vysvetľuje zlomenú nohu. Ledva som sa postavil. ďalšia rana tentokrát labou – asi mám zlomené aj to rebro. Už keď to išiel dokončiť, zdvihol som sa a z celej sily som palcátom buchol do hrude a počul som ako dačo prasklo. Drak ešte z agónie a od nervov rafol a mal som po ľavej ruke. Pomaly sa idem plaziť domov. Nohu som si dal do dlahy.

28.3. Našli ma zamdletého a bez ruky. Zobrali ma rovno domov. Som rád, že sa to skončilo. Radšej budem pekárom...

PRÍLOHA: šarkan – dvojhľavá obluda s dvanástimi nohami. Nechrlí oheň ani nič iné.

striga – potvora v podobe stareny. Má pokožku s oranžovým nádychom. Mierne čaruje.

hydra – podobne ako šarkan aj toto stvorenie má viac hláv a to 4. Má však menšie telo asi iba 1,5 metra

mantichora – vyzerá ako kmeň stromu so zelenými vlasmi. Pľuje kyselinu.

DRAK – potomok smrti. 1 hlava a 4 nohy. Asi nechrlí oheň alebo som ho nevidel.

Toto sú neprebádané končiny.

Luboš Krukár, VIII.A

Poľovníci očami detí

Ježko Dežko a život v lese

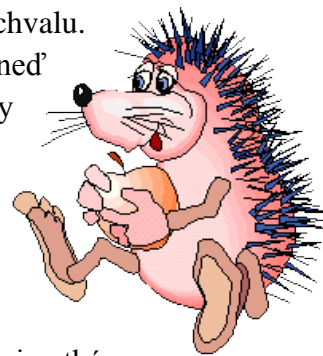
V jeden krásny slnečný deň sa vybral ježko Dežko so svojou mamkou a sestrou na lúku neďaleko lesa. Ako tak kráčali cestičkou, mamka im rozprávala o tom, ako sa majú správať v lese a čo sa smie a čo nepatrí. Nesmú zabúdať na pozdrav a pomoc druhému človeku a všetko, čo sa v lese naučia, raz to v živote určite ocenia. Ani sa nenazdali a ocitli sa na čistinke, kde spozorovali cudzích ľudí. Sledovali ich spoza kríkov. Mamka im vysvetľovala, že ľudia vedia byť dobrí aj zlí a treba si na nich dávať veľký pozor, pretože dokážu ublížiť hlavne bezbranným mláďatkám.

Keď sa ľudia pobrali preč, zvieratká zbadali niečo nezvyčajné. Bol to veľký neporiadok na zemi. Všade boli porozhadzované odpadky, papiere a kôš, ktorý tam pripravil ujo horár, bol prázdny. Aj na oheň zabudli a odišli bez jeho uhasenia. Zrazu k čistinke prišla veвериčka Miška aj ostatné zvieratká a zhrozene pozerali okolo seba, čo sa tam stalo. Taký neporiadok ešte nevideli. V tom dostal ježko Dežko úžasný

nápad a s radosťou zakričal: “Podme spoločne tento neporiadok upratať, keď to ľudia nedokážu!” Zvieratká s nadšením začali upratovať a spoločnými silami pozbierali všetky papiere a zvyšok odpadkov a šup s nimi do koša. Nezabudli ani uhasiť oheň, aby im nezačal horieť les. Mamka bola veľmi pyšná na svojho synčeka Dežka, že dostal skvelý nápad a čistinka bola opäť krásna a čistá. Keď sa začalo stmievať, zvieratká sa pobrali domov. Cestou domov si ježko Dežko vyslúžil od mamky sladkú odmenu a pochvalu. Len čo sa najedol a umyl, hneď ľahol do svojej postielky a zaspal tam s úsmevom na tvári. Bol šťastný, že urobil niečo pre svoj lesík.

Preto prosím všetky deti, aby po sebe v lese stále upratali a uhasili oheň. Nech sa v ňom zvieratká cítia dobre a bezpečne.

Filip Lazor, II.A

Les

Život v lese je fakt ťažký,
je krásne nájsť v ňom kamarátky.
Zvieratká si skackajú
a veselo spievajú.
Je to náš raj na zemi,
kto ho pozná, verí mi.
Horár, ten ich ochraňuje,
so psom Falkom pochoduje.
Ďalekohľadom ich pozoruje,
celý život im venuje.
Taký je život lesa,
kto to nevie, mýli sa.
Príroda je veľkým darom,
nenájdeš ju len tak niekde za barom.

Petronela Dančišinová, IV. A

Medveď

Ide medveď po lese,
zrazu príde ku ceste.
Hľadá si tam lesné plody,
zajac ho o pomoc prosí.
Bežia spolu do lesa,
pred horárom ukryť sa.
Ten za nimi rýchlym behom
hore brehom, dolu brehom.
Horár, horár, či ty vieš,
že nás dvoch nedobehneš?
Darmo fučíš ostošeť,
kondička ti chýba tiež.
V zdravom tele zdravý duch,
ranný beh a čistý vzduch.
Ráno štyri jahody,
večer nájdem hríby ti.
Ako jeleň budeš bežať,
lepšie ako doma ležať. *Adam Kopčák, IV. A*

Rozhovor s . . . youtuberom*

CraS59- Dáviom Syrovátom zo VI.A

1. Čo Ťa motivovalo stať sa youtuberom?

D: Motiváciou bolo - zabávať ľudí.

2. Čo si myslíš o tom, že youtoberi kazia mládež?

D: Možno je to pravda, že niektorí youtoberi kazia mládež, ale oni nemôžu za to, že ich deti pozerajú.

3. Koľko času Ti

zaberie jedno video?

D: Väčšinou asi pol dňa. Závisí to od toho, či sú videá zostrihané, alebo či majú efekty.

4. Aký je Tvoj youtoberský sen?

D: Asi aby som bol slávnejší a „zalovil“ naraz viacej ľudí.

5. Aký máš názor na heiterov?

/Heiter je človek, ktorý pod videá píše komentý a chce Ťa tým uraziť/

D: Ked' viete, že video je dobré, no heiteri píšu, tak si myslím, že závidia a chcú vás zhodiť dolu.

6. Máš aj podporu rodičov?

D: Zo začiatku som sa bál povedať to rodičom, no potom som sa priznal mame. No a ona ma, samozrejme, podporila. Ďakujem!

7. Akého youtobera sleduješ Ty, ktorý Ťa inšpiroval?

D: Žiadna konkrétna osoba ma neinšpirovala. Zaujali ma viacerí, ktorí tvoria zábavné videá. Najviac však sledujem Mafiapau.

8. Čo si kúpiš za svoje prvé youtube meny /peniaze zarobené za natáčanie/?

D: Ked' budem dost' úspešný, aby som zarábal youtube meny, tak by som si určite kúpil výbornú kameru, počítač a rôzne hry.

9. Máš aj konkurenciu?

D: Zatiaľ neviem o žiadnej

10. Akú radu by si dal začiatočníkom?

D: Chod'te za svojimi pocitmi a dajte do toho všetko.

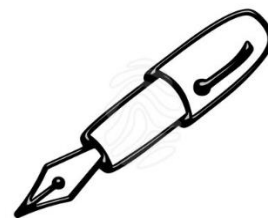
Ďakujem za rozhovor!

Filip Zlacký, VI.A

*youtuber- človek, ktorý natáča videá a zverejňuje ich na internete, na youtube

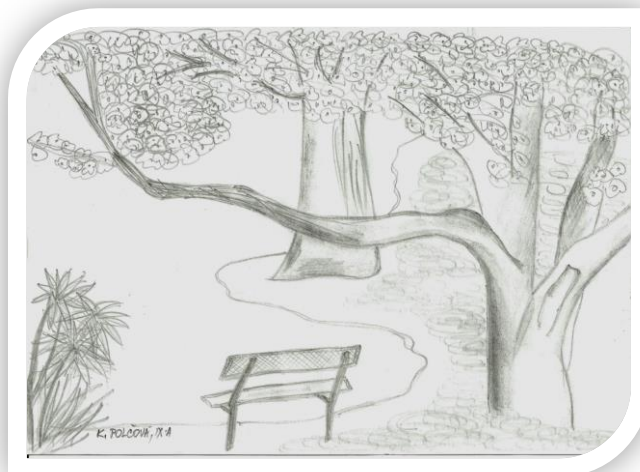
Z literárneho pera...

Tajomstvo môjho obľúbeného parku

Od malička som vyrastala spolu s babkinými kvetmi, o ktoré sa neustále s mamou v záhrade starám. Pri tom nekonečnom množstve tvarov a farieb kvetín som si vysnívala vlastný park, ktorým som sa prechádzala večer, keď som usínala.

Hneď pri bráničke parku kvitne raz ročne oranžovožltý ružový ker. Kolísajúc sa vo vánku lupienky jeho kvetov pripomínajú poskakujúce plamienky zo žeravých uhlíkov. Okraj chodníka vykladaného plochou kamennou dlažbou od jari lemujú farebné pásy cibulovín. Najprv je to biely had zo sneženok. Potom strakatý z bielych, žltých a modrých šafránov. Za ním sa plazí oblúk z viacfarebných narcisov. Keď sa odplazia vystriedajú ich ostrovčeky cviklových prvosienok a bielych iberiek. Večernú zvláštnu vôňu žltej, bielej a fialovej magnólie strieda prenikavá vôňa konvaliniek tancujúcich popod ne v tieni ich korún. Kvapky rannej rosy trblietajúce sa s vychádzajúcim slnkom na ich tmavozelených lístkoch sú svetielkujúcou hudbou pre oči. Tie sa nám do široka roztvoria nad obdĺžnikovým záhonom červených kričiacich tulipánov a kruhom tíšiacich ich ružových príbuzných. Iba zopár bielych pyšne ponad ne vyzdvihuje svoje hlávky v tvare zvončekov. Obdial' miesto na trávnom koberci majú bledofialové kukučky. Ešte že kvitnú skôr ako chichotajúce sa rododendróny všetkých farieb, ktoré hýriace svojou farebnosťou by ich zatienili. Mojm najmilším kvietkom v trávniku je však drobučka nenápadná scila dvojlistá. Keď zakvitne, akoby bolo nebo i na zemi. Jej nebesky modrá

žiarivá farba je nádherná. Ak by som mala tú moc, nechala by som ju kvitnúť okolo fontánky pri čerešni po celý rok. Kaskadovitá fontánka ukrýva malé tajomstvo mňa a mojich bratov. Za vodnou stenou je uložené malé vedierko. V ňom sú sklenené dúhové guľôčky. Často a radi sme ich spolu hrávali. Na konci parku pod starým orechom je vyhlbená jamka. Občas po zime ju musím obnoviť. Pri nej čupí dedkova obľúbená lavička, na ktorej pravidelne sedával, niekedy nám robieval rozhodcu a v jeseni pozoroval ako padajú orechy. V košatej korune má domov d'ateľ, rodinka škorcov a tiež tu hniezdi párok hrdličiek. Keď padajú orechy, občas si tu pribehne veverička po večeru.

Dnes na tej lavičke sedím ja. S večerným usínaním cítim, ako padajú listy z toho orecha a po nich ľahučký sneh. Už teraz však viem, že ráno, keď sa zobudím, môj park bude opäť plný jari.

Tímea Matejová, VI.A

Stará vrbá

Čo je toto za dedinu. Prašná cesta uprostred. Piesok sa doslova dostane až k mozgu. Hlúpa prechádzka. Aby sa vedelo, naši sú zaťažení na prechádzky. Chceli ísť všetci spolu – chytení pod pazuchy – no bŕ. Tak som im musel sľúbiť, že aspoň sám sa pôjdem prejsť. Vybral som sa smerom k lesu (aj som si popisoval) no na polceste som sa zvrtol a rozhodol sa ísť k miestnemu potoku. Je to 15 minút od nás. Posedím pol hodky na lavičke a vrátim sa. Normálne mi to už vadí ten piesok, nabudúce beriem okuliare.

Som tu. Nič zvláštne. Voda tečie, ja sedím – vedľa takej starej vrby. Aspoň je tieň. Nechápem ako môže byť v marci 22 stupňov – vedci by už konečne mali vymyslieť, čo robiť s tým globálnym otepľovaním. „Ach strom, tebe je hej, celý deň si tu stojíš, nikoho neotravuješ a ani nikto teba.“ Kukám na ten strom ako keby som čakal, že odpovie. Ako je len horúco, normálne mi je do driemania.

„Chlapče, zobuď sa.“ „Nechajte ma spať.“ „Tak mi zlez z koreňov“. Korene, počkať. Postavil som sa rýchlosťou blesku. Pozriem na strom – a on NA MŇA. „Ja-a p-p-pardon nechcel som.“ „Nevadí, sedia, ležia na mne skoro stále, no ty si 1. Koho som upozornil.“ No to ma podrž ono, vlastne ON rozpráva. Začal som veľmi opatrne: „Ako to, že rozprávate?“ „Ja? Ja rozprávam dlhšie ako ty žiješ. No nechcelo sa mi, je to náročné a hlavne vyčerpávajúce.“ Super. Mám na krku lenivý strom. No byť strom – ako vlastne rozprávaš. „Pane, ehm paní...“ „Paní?! Uťahuješ si zo mňa? Vyzerám snáď ako žena.“ „No viete pri stromoch je to dosť jednotvárne.“ „Hej? Ja som ešte nevidel inú vrbu. Opíš mi ju. A ja ti poviem niečo z minulosti stromov.“ „Len za to, že vám poviem ako vyzerá iná vrbá? Naozaj?“ „Máš pravdu. NAKRESLI ju.“ „A kam?“ „No do prachu – sťažoval si sa naňho aj keď si spal.“ No to znamená, že by s tým starosta mal naozaj niečo robiť. „No dobre.“ Začnem kmeňom. Táák a teraz nakreslíme konáre, hop, a je to. „Fakt vyzeráme

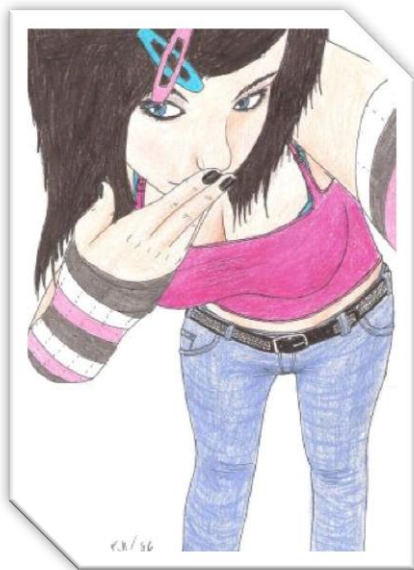
tak jednoducho?“ „Hééj ja nie som Picasso, OK.“ „Dobre, dobre nerev mi tu.“ „Teraz ste na rade vy.“ upozornil som slušne. „No, vlastne to bol taký pokus, ale zato že si taký nenadaný, rozhodol som sa, že ti to nepoviem.“ Vyvalil som oči. Debil starý, tak ja mu dobre a on len tak, že NENADANÝ. Musel som to skúsiť inak. Naozaj ma tá história stromov zaujala. Biológia je môj najobľúbenejší predmet. „Tak v tom prípade čav.“ Otočil som sa na odchod. „Hééj, kam ideš?!“ zvolal rozhnevaný hlas. „Ešte som neskončil.“ Jo chytil sa: „Domov, kam by som išiel?“ „Dobre, dobre, robil som si srandu.“ Tie stromy sú ale náladové, nečudo, že im opadávajú listy. Ja byť list, tak opadnem a už sa nevrátim. „Dobre, hovor.“ Prisahám, že sa zachmúril.

„Všetko sa to začalo v pôde.“ „Och to všetko viem, prosím preskoč to.“ „Ako chceš, ale upozorňujem ťa, si človek, nebude sa ti to páčiť.“ „Ľudia nám odjakživa robia zle.“ „Klišé.“ zazíval som. „Pílime vás, rúbeme do vás, atď.“ „Zdá sa, že všetko vieš.“ zahlásil namyslene. „Určite nie, ale aj vy musíte pochopiť, že nebyť vás, boli by sme mŕtvi.“ „No a?“ „NO A?!, to je všetko, hlavná vec, že vy si môžete stáť na jednom mieste, zatiaľ čo mi budeme páliť oheň z kameňov?!“ „Upokoj sa.“ „Nie, ste sebecké stvorenia, ktoré si myslia, že svet sa točí okolo vás.“ „Nemyslíme si to! Ľudia nám robia zle.“ „Áno, lenže ľudia berú vyrúbanie stromu ako nabratie pohára vody z jazera, keby sme nemuseli, nerobíme vám nič.“ „To som nevedel, hoci som starý a múdry...“ tu som pohrdavo odfrkol „bral som činy ľudí ako niečo zlovestné, hoc áno, si ŠPEH, snažíš sa mi do hlavy dostať kaleráby, čo?“ Zrazu sa strašne omachol konárom a trafil ma rovno do hlavy...

Fú, zadriemal som. Hlava ma bolí od páľavy. Všetko to bol len sen. Ach tie prechádzky, nuž čo, idem domov. Hodím ešte pohľad za vrbou, to sa mi snáď zdá, prisahal by som, že odfrkla. Požiadam mamu o aspirín. Tie stromy sú naozaj sebecké.

Luboš Krukár VIII.A

Domáca úloha

Je tesne pred matematikou a my máme písať test, ktorý je veľmi dôležitý na to, ako dopadne naša známka na pol roka. Všetci sa snažia naučiť čo najviac, kým príde naša učiteľka

matiky. Nikto ju nemá rád, lebo veľa kričí, no mne sa nezdá, že by sa to nedalo s ňou vydržať, dokonca mi príde aj celkom v pohode.

A je to tu, začalo zvonit' a všetci sme boli úplne napätí, čo od nás test bude chcieť a ako si s ním poradíme. Do triedy vošla nezvyčajne usmiata matematikárka. Bolo to divné, lebo ju ešte nikto nikdy nevidel smiať sa, ale vtom za ňou prišla aj naša úplne super pani učiteľka triedna s nejakým dievčaťom, dokonca dost povedomým dievčaťom.

„Tak deti,“ začala triedna, „toto je vaša nová spolužiačka Mia, preto si neželám, aby ste sa k nej správali zle“.

No nazdar! To dievča Mia sa pred dvoma dňami prisťahovala do domu, v ktorom predtým bývala taká staršia pani, no potom odišla a dom nechala prázdny, nikto nevie prečo. Keď som sa pozrela Mii do očí, hneď na prvý pohľad mi bolo jasné, čo si o nás myslí. Vyzeralo to asi tak, že sme úplne úbohí a ona je proste úplne naj.

„Mia prišla z Londýna, kde študovala aj slovenčinu,“ pokračovala triedna, „dobre viete, aké to je, keď prídete niekam, kde to vôbec nepoznáte.“

O téme Mia nám triedna vykladala celú hodinu, takže sme nepísali žiaden test z matiky našťastie. Na prestávke sa začala Mia správať ešte povrchnejšie, no dve päťolízачky, ktoré boli s ňou zrazu kámošky, boli ešte horšie. Na moje veľké nešťastie mierili svojou „modelkovskou“ chôdzou priamo ku mne a k mojej najlepšej kamarátke Matilde.

„To je vážne tvoj mobil Tatiana? To je ale škoda, že ti rodičia nekúpili dotykový mobil, lebo ja už mám štvrtý,“ prehovorila Mia jedovato. Len čo to dopovedala, odišli a Matilda sa začala smiať, no ja som sa necítila tak dobre, lebo mi došlo, že vážne mám o dosť horšie veci ako ona, ona mala všetko značkové a krásne upravené, nosila drahé šperky a drahý mobil. Bola som na ňu tak nahnevaná, že som si ani nevšimla, prečo sa Matilda tak smeje. Po obede sme išli domov v autobuse s Matildou. Doma som rozmýšľala o tom, čo sa stalo v škole. Nemala som chuť ísť dokonca ani za Matildou, čo je u mňa dosť divné, lebo s Matildou sa rozprávame úplne o všetkom, dokonca aj o tom, kto sa nám páči, alebo komu sa páčime my, sme vážne najlepšie kamarátky. Na druhý deň to bolo s Miu hrozná, tak ako včera, až na to, čo mi včera povedala, no aj tak sa vždy na mňa pozrela, a potom sa s tými dvomi z nás s Matildou smiali. Bolo to to najhoršie, čo sa mi mohlo stať. Nikto, ale nikto sa vôbec o nič iné ako o Miu nezaujímal, proste som to nemohla vystáť, ale Matilda mi našťastie povedala, aby som to hodila za hlavu. Opakovalo sa to celý týždeň. Raz však Mia neprišla do školy. Konečne pokoj od otravného posmievania sa. Sáša a Silvia, tie dve päťolízачky, sa správali ako úplné chudinky bez svojej kráľovnej. Po vyučovaní som sa konečne tešila domov, vybehli sme s Matildou z triedy, pred triedou však stála naša triedna. Povedala som Matilde, aby išla na stanicu, lebo ja sa dnes zdržím trochu

dlhšie. Bolo zaujímavé, ako som dokázala odhadnúť, že triedna chce, aby som išla s ňou.

„Tatiana,“ oslovila ma triedna, keď sme prišli pred kabinet biológie, ktorý je vlastne aj kabinetom našej triednej. „Mia dnes neprišla do školy a ty bývaš na tej istej ulici ako ona, zanesla by si jej prosím ťa domáce úlohy?“

Mňa asi porazí, keby to nebola triedna, tak jej poviem, aby si tie úlohy išla odniesť sama. Rozmýšľala som, ako jej to povedať tak, aby sa neurazila, že tam nechcem ísť.

„Tatiana počúvaš ma vôbec?“ ozvala sa.

„A, a, a, áno,“ povedala som trochu nesmelo. „Takže sa na teba môžem spoľahnúť,“ odvetila a pozrela sa na mňa. Nemohla som povedať nie, tak som zobrala zošity, ktoré triedna držala v ruke a odišla som. Len čo som prišla domov, vedela som, že tam nepôjdem. Odhodila som tašku do kúta a išla som si kresliť, lebo to jediné ma dokázalo upokojiť, keď nebola Matilda nablízku. Mama vošla do mojej izby a povedala: „Tatiana, volala mi tvoja triedna, že máš odniesť domáce úlohy svojej novej spolužiačke, lebo keď ti to hovorila, nebola si istá, že ju počúvaš“, povedala trochu vyčítavo. „Mami, mám trinásť rokov, viem čo mám robiť aj bez tvojho neustáleho napomínania,“ odvetila som a ona proste odišla. Pochopila som, že má aj celkom pravdu, lebo som polovicu vecí nezachytila, dokonca skoro nič.

„Myslím, že nemám na výber a za Miu proste ísť musím, prečo nikto nechápe, že ju neznášam?“ hovorila som si, keď som sa chystala urobiť niečo, čo ma asi zabije. Zobrala som tie zošity a proste som išla k nej domov, kde som bola už niekoľkokrát vďaka tomu, že tam bývala ta pani. Dorazila som pred ich dom, počula som veľký krik, až kým som si nepovedala, že musím zaklopať, bolo všetko úplne v pohode. Ani neviem, aká zázračná sila mi prikázala, nech zdvihnem ruku a zazvoním, no jedno viem, moja sila to

určite nebola. Po zazvonení mi otvorila Miina mama.

„Čo tu chceš?“ ozvala sa na mňa tá čudelná pani. „Jaaa ssssoomm prišššllla daťť domáce uuuúlohy Mii,“ povedala som úplne s malou dušičkou v sebe. „Aha, tak choď za ňou,“ skríkla na mňa arogantne, dokonca z nej bolo cítiť alkohol. „A zavri za sebou dvere!“ skríkla.

Vyšla som hore za Miu. „Ahoj Mia,“ povedala som a keď som sa na ňu pozrela, tak bola úplne iná ako v škole. Niežeby mala na sebe otrhané šaty a neučesané vlasy, ale bola uplakaná a smutná. „Načo si tu prišla?“ opýtala sa ma svojim tenkým hlasom trochu ustráchané. „Prišla som ti dať domáce úlohy,“ povedala som jej s veľkým súcitom. „Tak vidíš, ako to tu chodí, stále na seba kričia a vôbec neberú ohľad na mňa, že sa preto trápim. Je to preto tak, lebo otec si našiel frajerku, a preto sme sa aj odsťahovali, zatiaľ sa nechcú rozvádzať, ale mama sa z toho úplne zrútila,“ rozprávala Mia a vôbec sa pri tom na mňa nepozrela. „Nemám vôbec nikoho, kto by pri mne stál a kto by ma pochopil.“ Bolo mi jej ľúto. Vlastne som ju už po tomto zážitku prestala až tak nenávidieť. „Mia, keď budeš mať zase náladu pod psa a vaši sa budú hádať, môžeš prísť k nám. pustíme si Kristínu a zrelaxujeme, bude fajn,“ povedala som, sadla som si k nej a objala ju.

Odvtedy k nám chodila Mia dosť často a ja som mala to šťastie, že som nemala len jednu naj kamarátku, ale dve. Mia sa mi už neposmievala a aj ja som ju mala veľmi rada. Nikdy by mi nenapadlo, že budeme také kamarátky.

Veronika Krukárová, VI.A

Ach, tie naše výlety...

Výlet na Domašu

Bol teplý letný deň a chystala som sa na kúpalisko. Keď mi mamka oznámila, že ideme na víkend na Domašu so sesternicou, strýkom, strynou, veľmi som sa potešila. Na druhý deň sme sa vydali na hodinovú cestu. Prišli sme tam a bol to úžasný pohľad na Domašu. Keďže sme prišli neskoro, nemohli sme sa kúpať. Ale nám to nevadilo, hlavne že sme boli spolu. Na druhý deň sme sa zabávali vo vode. Našu pozornosť však upútal vodný bicykel – vypožičali sme si ho. Po niekoľkých hodinách boli naše nohy unavené. Večer sme mali opekačku, milo nás prekvapila nečakaná návšteva, ktorá s nami strávila zvyšok výletu. Na druhý deň sme sa celý deň šantili vo vode.

Alexandra Šuťáková, V. A

Leto

Koniec roka je tu zas,
všetci vieme, leto je u nás.
Tašky radi odložíme
a prázdniny si zaslúžime.

Slnko, voda výlety,
Oddýchnem si ja aj ty.

S chuťou pobalíme si veci,
do tábora tešíme sa všetci.
Na výlety pôjdeme,
nudiť sa nikdy nebudeme!
Alexandra Šuťáková, V. A

Výlet do Prahy

Raz sme sa rozhodli, že pôjdeme do Prahy. A na jarne prázdniny sme tam išli. Išli sme v nedeľu, ale ja som sa tak tešila, že som už v piatok bola pobalená. A v nedeľu sme o 20,00 hodine išli do Košíc. Odtiaľ sme išli nočným vlakom priamo do Prahy. Prišli sme tam o 6,00 hodine ráno a Praha ma veľmi potešila. O 14,00 hodine sme prišli na hotel. Večer sme išli na Václavský most. Na ďalší deň sme chodili po pamiatkach. Ale Praha je super, škoda len, že sme išli iba na tri dni. Ale najviac sme obdivovali pražské metro. Bolo to super. Ani som sa nenazdala a išli sme domov. Ale určite ju ešte navštívim.

Alexandra Šuťáková, V. A

foto: z archívu A.Šuťákovvej

Lyžiarsky výcvik

Ach, jaj, je po Vianociach! Opäť tá škola a nástup do nej. Pre niektorých je to smutná udalosť, avšak pre mňa a pár žiakov našej školy nie. Pri úsmeve nás drží nádej, že ak budú priaznivé klimatické podmienky, nebudeme sa musieť učiť ale nastúpime na týždenný lyžiarsky výcvik. tak s napätím celý víkend sledujeme vývin počasia. Medzi spolužiakmi poletujú esemesky typu: „Je to zlé!“ „Beda, nesneží a nesneží!“ „Snehu niet!“ „Pôjdeme či nepôjdeme?“ Prišla nedeľa. Aj moja mama bola zmätená, či ma má zbaliť. Pre istotu zdvihla telefón a zavolała telocvikárovi, ktorý to mal na starosti. „Bác!“ To bolo počuť ako mi spadol kameň zo srdca, keď som za jej chrbtom začula pozitívnu odpoveď: „Áno, ide sa.“ Ešte zubnú kefku a kufor je plný. „Ja a môj veľký kufor,“ pokrikovala som na mamu v kuchyni. Pripravovala mi ešte nejaké chlebíky na cestu. „Že vraj hotová lyžiarka bez lyží,“ smial sa brat vo vedľajšej izbe. „Kde dáš prilbu, lyže a lyžiarky?“ „A lyžiarky bude ťahať na špagáte za sebou, nie?“ pridržal mu druhý brat na konci chodby. „Fakt! Čo teraz?“ Potichu som rozmýšľala, ako to ráno odnesiem. Po špičkách som vkĺzla do obývačky a milúčkým hlasom som oslovila otca, ktorý práve pozeral správy: „Oci, však sa ráno profesijne, čistě kvôli mne, svojej jedinej dcére, zmeníš na nosiča?“ „Akého hasiča?“ ozvalo sa spoza sedačky. „Žiadne vaše prešvihy zajtra hasiť nebudem! Mám dosť svojej roboty.“ „Nie hasiča, nosiča!“ prosíkala som milšie. Otec sa obrátil a keď ma zbadal obloženú batožinou, s neskryvaným úsmevom dodal: „Mám na výber?“ Ráno ma odviezol ku škole. V povetrí sem-tam poletovali snehové vločky. Dokonca i počasie nám bolo

naklonené. Takto sa začal túžobne očakávaný týždeň.

Všetko bolo perfektné a prebiehalo hladko. Super hotel, dobre zasnežené zjazdovky a večer dokonalý relax v teplom bazéne. Obdivovali sme krásy prírody a lyžovali sme sa. Prišla streda a s ňou bod zlomu. Už okolo obeda kadekto šomral, dudral a bol mrzutý: „Jó, moje údy, moje nohy, moje koleno!“ Ozvala sa svalovka a s ňou mnohých prešla chuť na lyžovanie. Telocvikár pohotovo po obede zvolil oddychovú túru, na ktorú, ak ju absolvujeme, nás mala motivovať večerná diskotéka. Jasné, že to pozdvihlo náš životný optimizmus. Prekvapením a vrcholom výcviku bolo štvrtkové večerné lyžovanie. Nestratil sa nik, a tak sme mohli posledný deň uzatvoriť súťažou v lyžovaní. Obrovskú radosť mi spravilo, že som mohla povedať mame do mobilu: „Ahoj mami, som zdravá, celá, idem domov a vyhrala som prvé miesto.“ Ozvala sa odpoveď: „Jasné, veď si dieťa svojich rodičov, gratulujem.“

Pokojne som sa viezla autobusom domov pozorujúc, ako hotel mizne v diaľke ...
Anna Kučerová, IX.A

foto: archív školy

Škola v prírode v našich spomienkach

Bolo krásne slnečné ráno a my deti z 3. ročníka a 4. ročníka sme vyrazili do školy v prírode. Cesta nám trvala 1 hod. a 30 min. Bývali sme blízko pri Belianskych Tatrách. Na druhý deň nás privítala krásna ranná rozcvička. Potom sme sa šli učiť na vonkajšiu terasu. Prišli sme do jedálne a privítali nás dve chutné jedlá. Tak sme šli na dlhú túru. A deň sa nám skončil dlhou nocou. Na tretí deň ráno sme zase mali rozcvičku. Potom sme sa išli učiť. Pred obedom sa nám prihodilo nešťastie. Zlomili sme hojdačku. Každý platil 11,60. Vo štvrtok sme sa zobudili a rozcvičku sme mali s animátorkami. Hrali sme v jedálni hry a robili sme medaily. Potom sme hľadali zvieratá v lese. Vedľa penziónu bol ujo, ktorý mal zvieratá – malé aj veľké kačky, biele zajačiky, bažanta, srnky aj kamzíky. Niektorí išli do kostola a niektorí hrali aktivity.

Škola v prírode V Ždiari

Keď sme tu prišli, páčili sa nám hory. A páčili sa nám balkóny. Prišli sme do izby, bola pekná a boli pekné postele. Bola bielej farby. Záchod bol pekný. Bola tam pekná skriňa. Izba bola pekná a penzión z vonku bol krásny. Kúpeľňa bola prekrásna. Boli tam poháre na kefky a pasta. Bola tam polička na veci. Z balkónu bolo vidno vonku.

Výlet do penziónu Šafrán

Jedného dňa sme sa vybrali na výlet. Išli sme malým autobusom. Cestovali sme dve hodinky, a tak sme dorazili do nášho penziónu. Chvíľu sme čakali. Potom sme šli vybal'ovať veci. Po vybalení sme sa šli naobedovať po obede sme si trocha oddýchli. Po oddýchnutí sme išli vonku na turistiku.

Matej Gaži, III.A

V piatok sme o 10,00 odchádzali z Penziónu Šafran. Po ceste navštívime Beliansku jaskyňu.

Do Bardejova pricestujeme určite v pohode asi o 13,30 hod. Už sa teším na ďalší výlet a nové zážitky

Petronela Dančišinová, IV. A

Potom sme mali hygienu. Prezliekli sme sa a išli sme večerať. Po večeri sme sa prezliekli do pyžama. Lahli sme si a zaspali sme.

Michaela Marcineková, IV. A

V prírode do školy

Škola v prírode
tu sme v pohode.
Slnko tu svieti,
rastú tu kvety.

Sú tu naši kamaráti,
hráme sa s nimi radi.
Plníme tu úlohy,
nemusíme do školy.

Bolo nám tu jedna báseň,
skladáme si preto báseň.
Vo štvrtok sa pobalíme
a v piatok už vyrazíme.
Filip Mihalenko, IV. A

Na výlete

Príroda je krásna,
hora je prekrásna.
Skríňa je drevená,
hojdačka zlomená.

Polička je hnedá,
stena je bledá.
Veverička uteká,
poľovník hned' zuteká.
Matej Gaži, III. A

Príroda

Lúky, lesy, polia, hory,
každý sa tu cíti ako pri mori.
Je tu krásne
a môžeme skladať básne.
Silný vietor často fúka,
a je rozkvitnutá celá lúka.

Martinka Kunecová, Lenka Soroková, III. A

Škola v prírode

Keď sme prišli do dediny,
bol to veľký dziny, dziny, zážitok.
Wau, to je krása! Wau, to je šum!
Ja odpadnem, wau, zážitok.
Dobrú noc, deti!
Majte pekné sny!

Timea Lazurová, III.A

Škola v prírode, Ždiar, foto: archív školy

KÚTİK ZÁBAVY

Rozprávka o podstatných menách

V jednom domčeku pod lesom bývala rodina podstatných mien. Podstatní sa volali preto, lebo najdôležitejšie a najpodstatnejšie na svete boli pre nich ich deti. Otec sa vytešoval prvému synovi, pretože tí udržiavajú rod po meči. Dostal meno Rod. Jedinú dcéru volali Číslo, lebo bola riadne prešibaná a huncútska. Druhý syn skaderuka skadenoha, kade išiel tade spadol, toho volali Pád. No a najmladší chcel byť ako otec. Ten mu bol príkladom. Matka sa v ňom videla, dala mu meno vzor.
Anna Kučeravá, IX.A

Farebné vajíčko

Vajíčko červené, vajíčko zelené,
dnes každé vajíčko je pekné sfarbené.
Kdeže tie vajíčka odtiene vzali,
veď farbu hnedú len spočiatku mali.

Možno dnes sliapočky farbičky spapali,
možno kurz výtvarný v kuríne mali.
Možno že slniečko ma takú moc,
že vajíčka farbí vždy na Veľkú noc.

Pavol Marcinek, V. A

Oblievačka a šibačka nastala

Každá noc má svoju moc
a už je tu Veľká noc.
Sánkovačka, lyžovačka ustála,
oblievačka nastala.
Dievčence kraslice maľujú,
chlapci si prúty na korbáče chystajú.

Pavol Marcinek, V. A

TAJNÍČKA č.1. Doplň prvé písmená do viet. Z nich sa dozvieš tajničku

1.	2.	3.	4.

„My milujeme

1. ___eto máme radi. 2. ___šte pár dní. 3. ___o bude super. 4. ___ chvíľu je tu teplo. A.Šuťáková, V.A

TAJNÍČKA č.2 -----

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.

10.	11.	12.

1. Zviera	7. Mužské meno
2. Vodný živočích	8. Ženské meno
3. Pomôcka na štrikovanie	9. Jazdíme v ňom
4. kyslé ovocie	10. ..., leto, jeseň, zima
5. Slovenská skupina	11. Prvé písmeno abecedy
6. Á	12. Ženské meno na R

Tímea Matejová, VI. A

HÁDANKA

Čo vznikne, keď skrížia kenguru a ježka? - /poprehadzuj písmená/

K J I T C S S Á Ú K A K A K U -----

* * * * *

Syn sa pýta ocka hada: „Tati?“

„Čo je synku?“

„Chcem sa opýtať, či sme jedovatý.“

„Áno sme. Prečo?“

„Kusol som si do jazyka.“ Tímea Matejová, VI. A

Riešenia: Tajnička č. 1-Leto, Tajnička č.2- Prichádza jar, Hádanka: skákajúci kaktus

**DOVIDENIA
KAMARÁTI!**

